

jana, õppis kohalikus algkoolis ja 1921—23 Pärnu ühisgümnaasiumis. L. on olnud 1928—36 Tallinnas raudtee teenistuses ja alates 1937. a-st peale Riigi Statistika Keskbüroos statistikuks. Ta on teotsenud ka V. S. „Spordi“ ja Raskejõustiku Liidu juhatuse liikmena. — L. alustas sportimist kehalise nõrkuse võitmiseks juba algkoolis. Tõstevõistlusil on ta esinenud esmakordselt kodumaal 1923 ja välismaal (Riias) 1925. L-e paremaid tõstesaavutistest raskekaalus mainitagu järgmisi: a-l 1928 Amsterdamil olümpiaadil hõbemedal (3 tõste tagajärg 360 kg) ja s. a. Moskva spartakiaadil maailmameistriliitel (5 tõstega 550,5 kg), a-l 1933 Essenil Euroopa meistriõistlusil hõbemedal (537,5 kg), a-l 1936 Berliini olümpiaadil pronksmedal (3 tõstega 400 kg), kusjuures kahe käega tõuge — 165 kg oli uueks olümpiarekordiks. A-l 1937 saavutas L. Tallinnas 417,5 kg, mis tagajärg on kõigi aegade kohta maailmas paremuselt teine, ja püstitas ühtlasi kahe käega tõukes maailmarekordi — 167,5 kg.

Isikl. saadud andmed. T.

***LUIGA, Georg Eduard**, ajakirjanik, seltskonnategelane ja kirjanik, oli 1934. a. lõpuni „Päevalehe“ peatoimetaja; ta valiti 1930 E. Ajakirjanikkude Liidu auliikmeks; surn. 20. III 1936 ukj. Tallinnas.

Pvl. 1936, nr. 55, 79, 81—84; E. Kirj. 1936, nr. 3 (E. J a l a k); K a m p m a n n, Peaj. III (1933). T.

***LUIGA, Juhan**, arst, ajakirjanik ja ajalooaharrastaja, suri 19. X 1927 ukj. Tallinnas. — Heleene Vau ja F. Tuglas'e toimetusel ilmus L. artiklite, arvustuste ja vestete kogu „Päevamured“ I, II (Tartu, 1934) ja Heleene Vau toimetusel artiklite kogu „Poliitilised päevamured“ I, II (*ibid.*, 1935).

„Ajalooline Ajakiri“ 1927, nr. 4 (J. K õ p p); E. Kirj. 1927, nr. 10 (A. L ü ü s), nr. 11 (J. K õ p p); „Vaba Maa“ 1927, nr. 246, 248; „Eesti Arst“ 1927, nr. 10; E. L a a m a n, J. L. (1938). J. K.

***LUIGA, Oskar**, Vabadussõja tegelane, oli a-st 1921 Rakvere metskonna metsaülem, paigutati 1934. a. 12. märtsi järel Avinurme metsaülemale kohale, anti kohtu alla nn. vabadussõjalaste poolt juhitud (vt. *Suppl. A. Sirk*) poliitilisest liikumisest aktiivse osavõtu pärast ja karistati juunis 1935 8-kuise

vangistusega tingimisi. „Vapside“ 8. dets. 1935. a. riigipöörde kavatsusest osavõtu tõttu vallandati ta s. a. dets-s metsaülemale kohalt ja karistati mais 1936 sõjaringkonnakohtu poolt 6-kuise vangistusega, millele lisandati ka varemini määratud tingimisi-karistus. Vangistusest vabanemise järel on ta elanud oma asundustalus Virumaal Arknas. A-st 1933 on L. „Soomusrong nr. 3“ seltsi esimees.

Eesti Vabadusristi Kavalerid (1935); Eesti Vabadussõda 1918—1920 I (1937), lk. 244 j., 287, 483 jm. saadud andmed. T.

LUIK, Irina, vt. **MARTINA PRO.**

LUIK, Karl, omavalitsus- ja seltskonnategelane, sünd. 30. VI 1883 vkj. Valgamaal Koikküla v. taluniku pojana, õppis Koikküla vallakoolis, Karula ja Rõuge khk-koolis, 1899—1906 H. Treffner'i gümnaasiumis Tartus ning sooritas küpsuseksami Peterburis 1906. Seejärel õppis ta Tartu ülikooli füüsika-matemaatika teaduskonnas, mille lõpetas 1913 cand. math. astmega. Lõpetanud järgmisel a. keskkooliõpetajate ettevalmistamise kursused Tartu ülikooli juures, oli L. 1914—17 Valga kommerts-kooli õpetaja, 1917—20 (välja arvatud Saksa okupatsiooni aeg) Võrumaa koolinõunik, ühtlasi 1919. a. Võrumaa maa-valitsuse abiesimees ja haridusosakonna juhataja, 1918—19 ka Võru hariduseltsi gümnaasiumi õpetaja. 1920. a. algusest veebr-ni 1924 oli ta Tartu koolinõunik. L. valiti sept-s 1920 ka Tartu linnapeaks, kellena teotses apr-ni 1934; seejärel on ta toiminud abilinnapeana, alates maist 1938 linnanõunikuna ja ühtlasi linna koolivalitsuse juhatajana. L-i linnapeaks oleku ajal on laiendatud Tartu linna piire, juurde asutatud ja planeeritud uusi linnaosi, ehitatud Vabadussild, ujula ja koolimaju, omandatud riigilt linnale koolimaju, asutatud vanadekodusid ja lastevärväpaiku, rajatud uusi linnaettevõtteid (Linnapank, linnaapteek, veevärk jt.), korraldatud Ulila elektrijaama omandamise ja laiendamise teel linna valgustamist jne. Linnapeana oli L. ühtlasi Tartu vaeslastekohtu esimeheks. A-st 1924 on L. olnud Tartu linnavolikogu liige rahvaerakonna, hiljemini rahvusliku keskerakonna esindajana; ta on olnud ka rahvusliku keskerakonna keskkomitee liige ja Tartu komitee esimees. A-st 1924